

har han hævdet, at man med de Bestemmelser, som findes deri, havde i Sinde at fratage Kasserne enhver Bestemmelsesret over Kontingentets Størrelse; det var der ikke nogen Mening i, sagde det ærede Medlem, for paa dette Punkt har der aldrig været Strid. Ja, det ærede Medlem maa dog vide, at i adskillige Tilfælde har det været saaledes, at først naar vi er naaet ned mod Kassens Bund, og det er gaaet op for Arbejdsløshedskassens Ledelse, at den var ude for en Opgave, som det hidtidige Kontingent absolut ikke kunde bære, er der blevet Lydhørhed for Direktoratets Hensillinger om, at man i Tide indrettede sig saaledes, at Bæreevnen forøgedes. Og det ærede Medlem bør forstaa, at naar der her staaar, at efter Forhandling med Kassens Ledelse kan Direktøren skønne over dette Forhold, saa ligger deri, at han ikke ensidigt kan gøre dette, Kassens Ledelse skal have Lejlighed til at fremføre sine Grunde og han Lejlighed til at fremføre sine Modgrunde, og har man endelig noget at klage over, maa man i denne Sag som i de fleste andre, hvor Strid opstaaar, henvende sig til Indenrigsministeren og der faa truffet Afgørelse. Det ærede Medlem maa nemlig ikke glemme, at har man i en Kasse ført en Kontingentpolitik, som ikke slutter om den Erhvervssituation, det vedkommende Fag staaar i, er det jo dog i første Omgang det offentlige, som under den ene eller den anden Form maa tage Byrden paa sig, og dette giver ogsaa Ret til at tale med om, hvilken Kontingentpolitik der skal føres i Kasserne.

§ 13 har jo givet Anledning til en hel Række Bemærkninger. Jeg skal ikke komme ind paa dem alle, men sige, at her har det principielle for mig været det afgørende, og derfor vil jeg endnu en Gang udtale min Tilfredshed med, at man fra 3 Partiers Side har sluttet sig til Ønskeligheden af her at naa til en principiel Ændring. Det kan imidlertid ikke lade sig gøre at forme denne Ændring saaledes, som det er foreslaaet af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard i Ændringsforslagene Nr. 19 og 20. Hvad vilde nemlig Følgen deraf blive? Det vilde blive den, at vi bliver ved den hidtidige Ydelse indenfor saa at sige alle Fag, uanset at det jo ligger højest forskelligt for de forskellige Fag, efter som den gennemsnitlige Aarsfortjeneste ligger nede ved de 1 500 Kr., som er det ærede Medlems ene Grænse, eller op mod de 3 000 Kr., som er den anden Grænse for de Grupper, der skal have Adgang til de hidtil ydede 35 pCt. Det ærede Medlem maa kunne indse, at ved at gøre

Spillerummet mellem Grænserne saa stort, som han her gør, ved at lægge indenfor den samme Gruppe Arbejdere med 1 500 Kr.'s og 3 000 Kr.'s virkelig Aarsindkomst, forfusker han ganske det Princip, som han har bekendt sig til, og forskertser ganske og aldeles dets Betydning. Skulde dette Princip i Renkultur gennemføres, maatte man have en glidende Skala, som i Forhold til den glidende Aarsfortjeneste for de forskellige Arbejdere sikrede et glidende Tilskud til den Arbejdsløshedshjælp, som de eventuelt kunde komme ud for at maatte kræve. Men saaledes lader det sig ikke gøre; her maa finde en Aftrapning Sted af praktiske Grunde, af administrationsmæssige Grunde, og jo mindre høje man gør Trinene, des mere vil Ordningen komme til at svare til det, som er Hensigten, til det, som er det principielle, og som det ærede Medlem bekender sig til. Men jo højere man gør Trinene, jo mere man indbefatter i samme Kategori af Lønninger, des mindre betyder Tilslutningen til det principielle, og des mere nærmer man sig til at blive ved det gamle, og det er netop det, det ærede Medlem opnaar ved de Ændringsforslag, han har stillet. Det er Aarsagen til, at jeg ikke har kunnet anbefale hverken Ændringsforslag Nr. 19 eller Nr. 20, men maa anbefale Ændringsforslag Nr. 22.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen sagde, at her var man gaaet Sogneraadforeningernes Ærinde, det var Sogneraadforeningerne, som havde foranlediget, at de 35 pCt., som var foreslaaet som Maksimum for Kommunitilskuddet for den laveste Lønningsgruppe, bliver sat ned til 30 pCt. Det ærede Medlem er her igen paa Vildspor; det skyldes Erkendelse af, at navnlig Landkommunerne, men naturligvis ogsaa Bykommunerne er overordentlig vanskeligt stillet, og at det i saadanne Kommuner, hvor Lønningerne ligger forholdsvis lavt, kunde blive at øge Trykket at gaa op fra de hidtil anvendte 30 pCt. til 35 pCt. Det er det ganske simple Ræsonnement, som har ført til, at man for Kommunernes Vedkommende har slaaet de to første Grupper sammen til den ene, saaledes at 30 pCt. ydes for alle Aarslønninger, som ligger mellem 1 500 Kr. og 2 000 Kr.

Det ærede Medlem mente ogsaa, at det var en usædvanlig ond Handling at foreslaa, at Maksimum for de ugiftes daglige Arbejdsløshedshjælp ikke fremtidig skulde være 3 Kr. 50 Ø., men derimod 3 Kr., for, sagde det ærede Medlem, Kontingentet er jo det samme, enten man er gift eller ugift, og derfor vil man ved